Otwarcie: 20.01.2025 r.
godzina 16:00

Nowa wystawa stała w Narodowym Muzeum Techniki w Warszawie:

MEDIA NASZYCH CZASÓW – HISTORIA RADIA I TELEWIZJI.

Kuratorzy: **Jerzy Lemański, Zasław Adamaszek**

James Clerk Maxwell, Heinrich Hertz, Nikola Tesla – to oni położyli teoretyczny i doświadczalny fundament pod radiofonię i telewizję. Druga połowa XIX wieku obfitowała w odkrycia oraz zrodziła wynalazki o skali oddziaływania bezprecedensowej w historii ludzkości. Umiejętność komunikowania się za pomocą fal radiowych błyskawicznie, na ogromne odległości, nie miała sobie równych. Ludzkość poznała nowy sposób realizacji najważniejszej z potrzeb społecznych – wymianę myśli, wrażeń, emocji. Radio i telewizja wywierają głęboki wpływ na naszą kulturę i cywilizację. Tak było w przeszłości i nic nie wskazuje na to, by przyszłość miała odsunąć je w cień. Nadal chcemy słyszeć i być słyszani. Nadal chcemy widzieć i być dostrzegani. To się nie zmieni – choć wszystko inne z pewnością tak.

Przekraczając próg wystawy "Media naszych czasów - historia radia i telewizji" odbywamy podróż w przeszłość. Niemal dosłownie, bo ujrzymy wnętrza handlowe i mieszkalne z lat 30., 50., 70., 90. XX wieku. Jakie nowości techniczne zapełniały półki sklepowe? Jakie miejsce w domach zajmowało radio i telewizja? Zobaczymy, jak na przestrzeni niemal stulecia zmieniało się wzornictwo użytkowe w technice radiowej i telewizyjnej. Poznamy legendarne nadajniki radia "Solidarność" oraz ich rolę w podtrzymaniu ducha sprzeciwu społecznego w latach 1981 - 1989, który zrodził prawdziwie demokratyczną Polskę współczesną.

Udostępnione zbiory Narodowego Muzeum Techniki w Warszawie związane z techniką radiową i telewizyjną liczą kilkaset eksponatów. Reprezentują dorobek krajowy oraz zagraniczny. Znaczący ich odsetek to obiekty unikalne, niedostępne w żadnym innym miejscu. Dziesiątki lat starannego doboru oraz rozbudowy kolekcji zaowocowały ekspozycją opartą całkowicie na zasobach własnych. Jej trzon stanowią urządzenia krajowe: jednostkowe, popularne, masowe. Na ich tle eksponowane są odbiorniki, które zapowiadały przełomy kulturowe. To przedwojenne radio detektorowe DETEFON i powojenny telewizor BELWEDER. Wprawdzie nie były awangardą technologiczną na świecie, ani nawet w Europie. Jednak w granicach kraju stały się synonimem rewolucji społecznej, jaką niesie ze sobą masowy dostęp milionów obywateli do informacji. W porozbiorowej Polsce radioodbiornik DETEFON, sprzedany w rekordowej liczbie niemal pół miliona egzemplarzy, zapewniał łatwy odsłuch audycji przede wszystkim na terenach niezelektryfikowanych. W powojennej Polsce wprowadzony na rynek w 1957 roku telewizor BELWEDER był jasnym sygnałem, że krajowa telewizja wkroczyła na drogę zaawansowanego rozwoju. Prawo do edukacji, wykształcenia, rozrywki i kultury zyskało nowy, praktyczny wykładnik. Już nie tylko głos radiowy, ale i obraz kształtował naszą rzeczywistość. Dwa wszechstronne zespoły redakcyjne, Polskie Radio i Telewizja Polska, przyjęły na siebie odpowiedzialność za jakość i treść przekazywanych informacji. Od 1925 roku radio, a od 1947 roku telewizja, stopniowo stały się krajowymi gigantami medialnymi. Przez stulecie w technice odbioru zmieniło się niemal wszystko. Najważniejsza jednak przetrwała niezmieniona, bardzo osobista relacja pomiędzy ludźmi pozostającymi „na dwóch końcach anteny": redakcja – radiosłuchacz i redakcja – telewidz.

Organizatorzy:

Narodowe Muzeum Techniki w Warszawie

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Patroni:

POLSKIE RADIO

POLSKIE RADIO RDC